

„Dobrostan – kluczowy element nowoczesnej hodowli i zdrowia zwierząt”**Hądzlik Michał Przemysław****ZDROWIE JAKO KLUCZOWY CZYNNIK DOBROSTANU
HEALTH AS AN IMPORTANT FACTOR ANIMAL WELFARE**

Usługi Weterynaryjne Michał Hądzlik
michal-hadzlik@weterynarz-hadzlik.pl

Znaczenie dobrostanu w ostatnich latach jest bardzo mocno podkreślane. Zwłaszcza jego wpływu na zdrowie, produkcje i długowieczność krów mlecznych. Poprawa warunków utrzymania zwierząt, zarządzania stadem i zdrowotności przekłada się na większą rentowność produkcji.

Dobrostan zwierząt to stan zdrowia fizycznego i psychicznego osiągany w warunkach pełnej harmonii ustroju w jego środowisku. Jedną z 5 wolności jest wolność od bólu urazów i chorób poprzez zapobieganie lub szybką diagnozę i leczenie.

Poprawa w tym zakresie często nie niesie za sobą dużych inwestycji tj. budowa nowej obory.

W stadach bydła mlecznego najbardziej wrażliwymi obszarami, które generują największe brakowanie to: rozród, gruczoł mlekowy, racice, choroby zakaźne.

Koszty związane z w/w obszarami są bardzo duże i poprawa funkcjonowania gospodarstwa w zakresie zarządzania, profilaktyki, skutecznego leczenia przyczyni się do poprawy, nie tylko dobrostanu, ale i rentowności. Decyzje, które podejmuje hodowca wspólnie z lekarzem weterynarii powinny być ukierunkowane na poprawę zdrowotności. W zależności którego obszaru dotyczą należy skupić się na:

- rozród: organizacja rozrodu na fermie powinna dotyczyć z jednej strony skutecznego wykrywania rui i inseminacji krów w czasie do tego najlepszym, założonym przez hodowcę, a z drugiej strony poprawa czynników wpływających na płodność krów i utrzymanie ciąży
- gruczoł mlekowy: wprowadzenie planu zwalczania mastitis obejmującego wszystkie krytyczne punkty, od doju, sprzętu udojowego, terapii i innych punktów
- racice: regularna korekcja racic połączona z szybkim wykrywaniem nowych kulawizn 1 i 2 stopnia, połączona z kąpielami racic.

„Dobrostan – kluczowy element nowoczesnej hodowli i zdrowia zwierząt”

- choroby zakaźne: wprowadzenie programów bioasekuracji, prewencji i profilaktyki, a w sytuacjach obecności choroby program jej eradykacji.

Osiągnięcie sukcesu na tym polu wymaga współpracy hodowców i lekarzy weterynarii. Należy wyznaczać sobie cele zarówno hodowlane jak i zdrowotne, a następnie konsekwentnie je realizować. Ważna jest kontrola wdrażanych rozwiązań i ciągła edukacja wszystkich uczestników projektów.